

pitel 2. Renter, der pålægges ved for sen betaling, kan ikke fradrages. Det samme gælder renter efter ligningslovens § 17 A. Det vil bl.a. som hovedregel sige renter af skatter og told- og forbrugsafgifter.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i realrenteafgiftslovens § 5, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i realrenteafgiftslovens § 5, stk. 2, foreslås udvidet og indsat i § 3, stk. 1, som nr. 6. Der henvises til bemærkningerne til § 3, stk. 1, nr. 6.

#### *Til § 7*

##### *Til stk. 1*

Forsikringselskaber skulle indtil 1981 ifølge de forsikringsretlige regler foretage henlæggelser til sikkerhedsfonds til gavn for de sikrede. Disse henlæggelser, der ikke modsvarer egentlige forpligtelser over for de forsikrede, men udgør en del af forsikringselskabernes egenkapital, blev fra og med 1981 gjort frivillige. For indkomstårene 1959 til og med 1989 kunne henlæggelserne foretages med skattemæssig virkning, idet de efter den dagældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 13, stk. 2, kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis selskabets vedtægter indeholdt en klausul om, at de kun kunne anvendes til fordel for de forsikrede.

Forsikringselskaberne havde gennem årene henlagt betydelige beløb til sikkerhedsfonds, og da henlæggelserne ikke er policefordelt, skete der normalt ikke overdragelse af nogen del af sikkerhedsfondshenlæggelsen i forbindelse med en overdragelse af en forsikringsportefølje. Dette havde i praksis medført, at den ubeskattede del af sikkerhedsfondshenlæggelserne først kom til beskatning ved likvidation af selskabet, medmindre sikkerhedsfondshenlæggelserne forinden med Finanstilsynets tilladelse var blevet anvendt til dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på anden måde til fordel for de forsikrede.

Set i lyset af henlæggelsernes formål må det anses for naturligt, at udviklingen i henlæggelserne følger udviklingen i forsikringsbestanden. Der blev derfor ved lov nr. 256 af 19. april 1995 indsat en bestemmelse i selskabsskatteloven som § 13 C om fremrykket beskatning af sikkerhedsfondshenlæggelser med henblik på at sikre en mere ensartet udvikling i forsikringselskabernes ubeskattede sikkerhedsfondshenlæggelser og deres policebestande.

I forbindelse med, at livsforsikringselskaberne overføres fra beskatning efter selskabsskatteloven til beskatning efter nærværende lov, foreslås en bestem-

melse svarende til selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, indsat i nærværende lov. Det vil sige, at de sikkerhedsfondshenlæggelser, der ved overgangen henstår ubeskattede, medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter nærværende lov i samme takt, som de ville være blevet beskattet efter selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1. Til de ubeskattede henlæggelser medregnes ubeskattede henlæggelser, der er erhvervet efter reglerne i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 2, og ubeskattede henlæggelser, der er erhvervet ved fusion, spaltning og tilførsel af aktiver efter reglerne i fusionsskatteloven.

I § 18, stk. 3, findes en bestemmelse om fordeling af sikkerhedsfondshenlæggelse ved spaltning og overdragelse af en forsikringsbestand, der svarer til de gældende regler i fusionsskattelovens §§ 15 b og 15 d.

##### *Til stk. 2*

Under indkomstbeskatning har livsforsikringselskaberne fradrag for udbetalinger til forsikringstagerne. Dette indebærer, at selskaberne har fradrag for beløb, der hæves fra konti for beskattede sikkerhedsfondshenlæggelser. Ved overgangen fra selskabsbeskatning til beskatning efter nærværende lov ophører denne fradragsret. Det foreslås derfor, at livsforsikringselskaberne skal have fradragsret for beløb, der hæves fra konti fra beskattede henlæggelser til sikkerhedsfonds.

Beløb på en konto for beskattede henlæggelser til sikkerhedsfonds kan dels være beløb, der er henlagt uden virkning for opgørelsen af den skattepligtige indkomst, dels beløb, der er overført til kontoen i forbindelse med beskatning efter stk. 1, men det kan også være beløb, der frivilligt er overført til kontoen fra konto for ubeskattede sikkerhedsfonds.

#### *Til § 8*

Efter de gældende regler i realrenteafgiftslovens § 8 friholdes forsikringer og pensionsaftaler, der var i kraft ved udgangen af 1982, fra realrenteafgiften.

Efter forslaget skal de nævnte forsikringer og pensionsaftaler også friholdes fra skat efter kapitel 2.

##### *Til stk. 1*

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i realrenteafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1. I forslaget om ændring af pensionsbeskatningsloven, realrenteafgiftsloven, fondsbeskatningsloven, kildeskatteloven og skattekontrolloven (L 98) foreslås "samtlige passiver" defineret som "passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af den udgiftsførte skat af årets afkast".